

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42CoKR/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200163
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:1021200163.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Gindlovej, členiek senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD. a JUDr. Ľubice Mojžišovej, v právnej veci žalobcu: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, proti žalovanému: Donly Invest, s.r.o., so sídlom Lazovná 56, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 50 848 542, v konaní právne zastúpeného: Hronček & Partners, s.r.o., so sídlom Kálov 1, 010 01 Žilina, IČO: 47 248 327, za účasti intervenienta: A. B. C. (bez identifikačných údajov), zastúpenej: Ing. Petrom Valachom, trvale bytom Malachitova 13, 974 05 Banská Bystrica, v konaní o určenie pravosti popretých pohľadávok, o odvolaní žalovaného voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 67Cbi/3/2021-235 zo dňa 16. januára 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 67Cbi/3/2021-235 zo dňa 16. januára 2024 vo výroku I. a III. potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozhodnutím vo výroku I. vyhlásil popretie pohľadávok žalobcu žalovaným zo dňa 08.01.2021 za neúčinné. Výrokom II. návrh na prerušenie konania zamietol. Vo výroku III. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že sa žalobca žalobou domáhal, aby súd určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky č. 2 (2T) uplatnenej v prihláške žalobcu do konkurzu na majetok úpadcu a táto pohľadávka je nesporná, oprávnená a zistená čo do právneho dôvodu, poradia, výšky, ako aj zabezpečenia, rovnako aby súd určil, že žalobca je veriteľom pohľadávky č. 3 (3T) uplatnenej v prihláške žalobcu do konkurzu na majetok úpadcu, že táto pohľadávka je nesporná, oprávnená a zistená čo do právneho dôvodu, poradia, výšky ako aj zabezpečenia. Žalobca v žalobe poukázal na to, že Okresný súd Banská Bystrica vyhlásil uznesením zo dňa 20.10.2020, zverejneným v OV č. 206/2020 zo dňa 26.10.2020, konkurz na majetok úpadcu D. E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX A. A.. Konkurzné konanie je vedené pod sp. zn. 2K/50/2016. Žalobca si prihláškami uplatnil v konkurze pohľadávky, ktoré sú zapísané do zoznamu pohľadávok pod poradovými číslami 2 (2T), 3 (3T). Správca konkurznej podstaty oznámil žalobcovi popretie pohľadávky žalovaným pod poradovým číslom 2 a 3 listom doručeným dňa 13.01.2021, na základe čoho je žalobca nútený sa v zmysle § 32 ods. 9 ZKR domáhať na súde ich určenia.

3. K pohľadávke č. 2 (2T) žalobca uviedol, že dňa 30.04.2015 uzatvoril žalobca ako veriteľ s úpadcom ako dlžníkom a spoludlžníkom: B. C., G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX A. A. zmluvu o účelovom splátkovom úvere č. 5115011103 zabezpečenom záložným právom k nehnuteľnosti

v znení jej neskorších dodatkov, na základe ktorej poskytol veriteľ spoludlžníkovi na jeho bežný účet úver vo výške 520.736,- Eur, z ktorého ku dňu vyhlásenia konkurzu veriteľ eviduje pohľadávku vo výške 371.007,91 Eur. Na zabezpečenie uvedenej pohľadávky bolo zriadené záložné právo na základe zmluvy o záložnom práve zo dňa 30.04.2015, keď vklad záložného práva bol povolený Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálnym odborom dňa 02.06.2015 pod číslo V-2460/2015.

4. K pohľadávke č. 3 (3T) žalobca uviedol, že dňa 30.04.2015 uzatvoril ako veriteľ s úpadcom ako dlžníkom a spoludlžníkom: B. C., G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX A. A., zmluvu o bezúčelovom splátkovom úvere č. 5415005128 v znení jej neskorších dodatkov, na základe ktorej poskytol veriteľ spoludlžníkovi na jeho bežný účet úver vo výške 348.859,- Eur. Ku dňu vyhlásenia konkurzu veriteľ eviduje pohľadávku z predmetného úveru vo výške 229.680,68 Eur. Na zabezpečenie úveru bolo zriadené zabezpečovacie právo na základe zmluvy o záložnom práve zo dňa 30.04.2015, ktorej vklad záložného práva bol povolený Okresným úradom Banská Bystrica, katastrálnym odborom dňa 02.06.2015 pod číslom V-2460/2015.

5. Žalobca poukázal na to, že žalovaný poprel obidve pohľadávky čo do právneho dôvodu, výšky, poradia ako aj zabezpečenia. Pri obidvoch pohľadávkach uviedol, že pohľadávky považuje za neoprávnené čo do výšky, poradia, právneho dôvodu a vymáhateľnosti a to v celom rozsahu. Poukázal pritom na to, že pohľadávky nie sú splatné, sú riadne splácané a po vypršaní povoleného odkladu splátok zo strany banky sa bude ďalej pokračovať v splácaní podľa platnej úverovej zmluvy a splátkového kalendára. V ďalšom žalovaný namietal, že žiadnemu z dlžníkov nebolo doručené oznámenie o tom, že by žalobca predčasne zosplatnil úver. Okrem toho žalovaný tvrdil, že prihlásená pohľadávka nie je v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR z 24.06.2020, sp. zn. 6Cdo/237/2017, nakoľko nie je vykonateľná. Poukázal pritom na to, že vymáhateľnou pohľadávkou je v zmysle ust. § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť exekúciou.

6. Žalobca má za to, že popretie veriteľa je neúčinné, keďže vôbec neuvádza dôvody, ktoré by spochybňovali právny dôvod, poradie, výšku alebo zabezpečenie prihlásených pohľadávok. Vo vzťahu ku splatnosti úverov žalobca uviedol, že vo vzťahu k úpadcovi platí špeciálna právna úprava § 46 ods. 1 Zákona o konkurze a reštrukturalizácii, v zmysle ktorého nesplatené záväzky úpadcu, ktoré vznikli pred vyhlásením konkurzu a ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, sa od vyhlásenia konkurzu až do zrušenia konkurzu považujú za splatné. Akékoľvek úvahy o predchádzajúcom odklade splátok a o úmysle dobrovoľne splácať zo strany dlžníkov, či zo strany tretích osôb, sú vo vzťahu k zisteniu a uspokojovaniu pohľadávok v konkurze irelevantné. Vo vzťahu k námietke žalovaného s odkazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2020, sp. zn. 6Cdo/237/2017, poukázal žalobca na to, že žiadny z ním vyslovených právnych názorov nijako nedopadá na právny dôvod, poradie, výšku alebo zabezpečenie prihlásených pohľadávok, ktoré boli popreté žalovaným a ktorých určenia pravosti sa žalobca domáha. Námietky v danom smere preto považuje žalobca za právne irelevantné.

7. Správca konkurznej podstaty súdu oznámil, že žalovaný (Donly Invest, s.r.o.) zložil kauciu vo výške 350,- Eur na konkurzný účet úpadcu v zmysle § 32 ods. 7 ZKR dňa 08.01.2020, pričom lehota na popieranie pohľadávok v konkurze vedenom na majetok úpadcu uplynula dňa 11.01.2020. Správca zároveň poukázal na to, že pohľadávky prihlásené žalovaným do konkurzu vedeného na majetok úpadcu boli predchádzajúcim správcom dňa 09.01.2023 v celom rozsahu popreté čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia. Uvedenú skutočnosť predchádzajúci správca oznámil spoločnosti žalovaného podaním zo dňa 09.01.2023, ktoré oznámenie si však žalovaný v odbernej lehote neprevzal. Správca v ďalšom uviedol, že žalovaný v zmysle § 32 ods. 9 ZKR nepodal žalobu o určenie jeho popretých pohľadávok, preto v zmysle § 27 ods. 1 písm. c) ZKR zaniklo v konkurze vedenom na majetok úpadcu jeho postavenie účastníka konania márnym uplynutím lehoty na podanie žaloby o určenie jemu popretých pohľadávok. Spoločnosť Donly Invest, s.r.o. nie je tak od 05.03.2023 veriteľom v konkurze vedenom na majetok úpadcu.

8. Podaním zo dňa 10.01.2024 oznámila A. B. C. svoj vstup ako intervenienta na strane žalovaného do konania v zmysle § 82 CSP, ktorý odôvodnila tým, že má morálny, ekonomický ako aj právny záujem na vyriešení predmetného konania. Poukázala na to, že dňa 30.04.2015 podpísala ako dlžník so žalobcom úverovú zmluvu č. 5115011103, na základe ktorej jej žalobca poskytol účelový splátkový úver vo výške 520.736,- Eur, ktorý bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorý úver bol splatný v lehote trinástich rokov, teda do roku 2028. Jej spoludlžníkom bol manžel Ing. Peter Valach. Dňa 30.04.2015

zároveň podpísala ako dlžník so žalobcom úverovú zmluvu č. 5415005128, na základe ktorej jej bol ako dlžníkovi poskytnutý bezúčelový splátkový úver vo výške 348.859,- Eur, ktorý úver bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti so splatnosťou 13 rokov od splatnosti prvej splátky, teda do roku 2028. Spoludlžníkom na úvere bol jej manžel Ing. Peter Valach. Dňa 30.04.2015 spolu s manželom D. E. C. uzavrela so žalobcom zmluvu o záložnom práve, ktorou založila spolu s manželom ako spoludlžníkom a spoluvlastníkom nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX v k.ú. G., okrese Banská Bystrica, na LV č. XXXX v k.ú. H., okrese Banská Bystrica a na LV č. XXXX v k.ú. H., okrese Banská Bystrica.

9. Intervenientka v ďalšom poukázala na to, že 30.12.2014 Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 13C/207/2014 zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo manželov za trvania manželstva, pričom predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 15.01.2015. Dňa 27.11.2015 uzavreli s manželom Dohodu o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v rámci ktorej sa dohodli na darovaní nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, LV č. XXXX a LV č. XXXX deťom E. C. a I. C., pričom požiadali žalobcu o udelenie súhlasu k prevodu nehnuteľností. Žalobca s prevodom súhlasil, preto prešlo vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v súlade s Dohodou o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov na D. E. C. a I. C.. Dňa 06.12.2018 požiadala listom o zmenu založenej nehnuteľnosti a žiadala uvoľniť zo záložného práva apartmán č. 12 z dôvodu, že sa znížila istina poskytnutých úverov o cca 140.000,- Eur, takže úvery boli prezabezpečené, preto plánovala predmetnú nehnuteľnosť predať a uhradiť sumu istiny vo výške 200.000,- Eur, čím by sa znížila výška istiny úverov. Uvedenú žiadosť žalobca zamietol bez uvedenia dôvodov. Predmetné úvery boli naďalej v súlade s úverovými zmluvami ako aj Dohodou o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov splácané pravidelne až do marca 2020, kedy z dôvodu pandémie COVID 19 požiadala o odklad splátok o 9 mesiacov, ktorý odklad jej žalobca povolil.

10. V ďalšom intervenientka poukázala na ust. § 30g ods. 2 zákona č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID 19 s poukazom na to, že žalobca aj napriek uvedenému v rozpore s daným ustanovením zosplatnil úvery č. 5115011103 a č. 5415005128 a takto vzniknuté pohľadávky si prihláškou zo dňa 25.11.2020 prihlásil do konkurzu na majetok manžela D. E. C., a to napriek viacerým žiadosťiam, aby manžela vylúčil ako spoludlžníka z predmetných úverov. Intervenientka v danej súvislosti poukázala na ust. § 46 ZKR a vzhľadom na skutočnosť, že uznesením vlády SR č. 587 bol dňa 30.09.2020 vyhlásený na celom území SR núdzový stav, ktorý bol viackrát prolongovaný ako aj na skutočnosť, že v tom čase platil zákon č. 67/2020 Z. z., a teda do 31.12.2020 žalobca nemohol zosplatniť úvery, bolo zosplatnenie pohľadávok zo strany žalobcu v rozpore so zákonom, nakoľko dlžníkom je A. B. C. a jej manžel D. E. C. je iba spoludlžník.

11. V ďalšom intervenientka poukázala na to, že je spotrebiteľom, ktorému boli od žalobcu poskytnuté spotrebiteľské úvery. Na to, aby žalobca mohol platne zosplatniť úver, musia byť splnené zákonom stanovené podmienky. Pokiaľ podmienky splnené nie sú, žalobca nebol oprávnený úver zosplatniť. Základná podmienka je stanovená v ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá podmienka súvisí s povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. n) Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorou je upozornenie na následky nesplácania úveru. Následkom absencie tejto náležitosti je to, že veriteľ nebude mať právo úver zosplatniť. Ďalšou podmienkou, ktorá musí byť splnená na to, aby veriteľ mohol úver zosplatniť je to, aby bola pred poskytnutím úveru zo strany veriteľa s odbornou starostlivosťou posúdená schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Pokiaľ by veriteľ porušil svoju povinnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať úver hrubým spôsobom, nemohol by požadovať zosplatnenie úveru a zároveň by bol úver bezúčelový a bezpoplatkový. To, že k zosplatneniu úveru došlo musí však veriteľ spotrebiteľovi oznámiť. Intervenientka zároveň poukázala na to, že ako dlžník nebola ku dňu 31.12.2020 v omeškaní so splácaním predmetných úverov, preto nemohol žalobca predmetné úvery zosplatniť. Z uvedených dôvodov má za to, že prihlásenie pohľadávok pod číslami 2T a 3T žalobcom do konkurzu na majetok D. E. C. vrátane uplatnenia zabezpečenia z titulu záložnej zmluvy je v rozpore s legislatívou Slovenskej republiky platnej na území Slovenskej republiky ku dňu prihlásenia pohľadávok, teda ku dňu 25.11.2020.

12. Na pojednávaní 16.01.2024 zástupca žalovaného ako aj zástupca intervenienta uviedol, že vzhľadom na to, že žalovaný nie je účastníkom konkurzného konania, žaloba nemala byť ani podaná, nakoľko ju nebolo voči komu podať a žalobca by preto mal byť v konaní neúspešný, a to aj z pohľadu náhrady trov konania.

13. Žalobca k uvedenej obrane žalovaného uviedol, že jedinou jeho obranou ako popretého veriteľa je podať incidenčnú žalobu, pričom takýto veriteľ nemôže vyčkávať, či si popierajúci veriteľ uplatní svoje práva v konkurze a podá incidenčnú žalobu.

14. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd konštatoval, že v prejednávanej veci žalovaný preddavok na trovy konania nezložil, preto súd v súlade s ust. § 32 ods. 11 ZKR v znení účinnom ku dňu začatia konkurzného konania rozhodol, že popretie je neúčinné.

15. Okresný súd konštatoval, že zároveň nebolo sporné, že žalovanému zaniklo postavenie účastníka konkurzného konania v konkurze vedenom na majetok úpadcu v zmysle § 27 ods. 1 písm. c) ZKR z dôvodu nepodania žaloby o určenie jemu popretých pohľadávok. Pokiaľ žalovaný trval na tom, že žaloba žalobcu nemôže byť z tohto dôvodu úspešná a súd musí primárne žalobu z tohto dôvodu odmietnuť (zamietnuť), súd zdôraznil, že zloženie preddavku na trovy konania popierajúcim veriteľom je nevyhnutnou procesnou podmienkou konania o incidenčnej žalobe smerujúcej voči popierajúcemu veriteľovi. Následkom nesplnenia tejto procesnej podmienky je, že súd bez ďalšieho v incidenčnom konaní rozhodne, že popretie je neúčinné. Rozhodne tak bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou popierajúceho prejavu, alebo dôvodnosťou argumentácie žalobcu v incidenčnej žalobe. Neskúma teda žiadne hmotnoprávne otázky. Z uvedeného dôvodu súd konštatoval, že sa s argumentáciou žalovaného nestotožnil a rozhodol tak ako predpokladá ust. § 32 ods. 11 ZKR v rozhodnom znení.

16. Okresný súd zdôraznil, že pokiaľ by aj bola námietka žalovaného dôvodná, žalobca by musel byť nevyhnutne stranou úspešnou v spore. Súd by tak urobil z dôvodu, že neexistuje iný zákonný spôsob ako by sa pohľadávka žalobcu v konkurze stala z pohľadávky popretej (iným veriteľom) pohľadávkou zistenou, keďže popierajúci veriteľ nevyužil svoje právo podať incidenčnú žalobu, v dôsledku čoho mu zaniklo postavenie účastníka v konkurze. Keďže pohľadávku poprel iný veriteľ, nie správca, správca nie je oprávnený bez súhlasu popierajúceho veriteľa pohľadávku uznať a pohľadávka žalobcu by tak zostala v zozname pohľadávok ako popretá bez možnosti jej uspokojenia ako aj bez možnosti popretého veriteľa uplatniť svoje právo na určenie svojej popretej pohľadávky. Popretý veriteľ tak nemá inú možnosť ako uplatniť svoje práva po popretí jeho pohľadávky, než podať v zákonnej lehote žalobu o určenie pohľadávky na súde. Nemôže pritom ani vyčkávať, že si veriteľ, ktorým bola jeho pohľadávka popretá, tiež uplatní svoje právo na súde, nakoľko by riskoval zmeškanie zákonnej lehoty na uplatnenie svojho práva. Okresný súd preto považoval argumentáciu žalovaného ako aj intervenienta za nelogickú a účelovú.

17. Okresný súd uzavrel, že za danej situácie, keď žalovaný nezaplatil preddavok na trovy konania podľa § 32 ods. 11 ZKR, zákon jednoznačne predpokladá rozhodnutie súdu o určení neúčinnosti popretia bez skúmania ďalších hmotnoprávnych skutočností uplatneného nároku žalobcu, vrátane aktívnej, či pasívnej legitímácie strán sporu, právneho dôvodu a výšky pohľadávky, ako aj jej vymáhateľnosti. Vzhľadom na jedinú zákonnú možnosť popretého veriteľa, ktorou je podanie incidenčnej žaloby voči všetkým osobám, ktoré jeho pohľadávku popreli, musela by byť žaloba žalobcu úspešná aj v prípade zohľadnenia nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného v tomto konaní.

18. Súd návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že nezistil existenciu žiadnych zákonných dôvodov na jeho prerušenie v zmysle § 162 a nasl. CSP.

19. Voči predmetnému rozhodnutiu podal včas odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho splnomocneného právneho zástupcu voči výroku I. a III. z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; § 365 ods. 1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

20. Žalovaný vyčítal súdu prvej inštancie, že rozhodnutie trpí vadami, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), nakoľko okresný súd sa absolútne nezaoberal tvrdeniami žalovaného, že žalovaný už nie je účastníkom konkurzného konania vedeného pod sp. zn. 2K/50/2016, a preto žaloba ani nemohla byť podaná z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného byť účastníkom konania, keďže žalovanému zaniklo procesné postavenie účastníka v

konkurznom konaní úpadcu. Žalovaný poukázal na to, že v zmysle § 32 ods. 9 ZKR účinného ku dňu začatia konkurzného konania nepodal žalobu o určenie jeho popretých pohľadávok, z ktorého dôvodu mu dňa 05. marca 2023 v zmysle ust. § 27 ods. 1 písm. c) ZKR zaniklo v konkurze vedenom na majetok úpadcu postavenie účastníka konania, a to márnym uplynutím lehoty na podanie žaloby o určenie jemu popretých pohľadávok.

21. Poukázal na to, že z ust. § 32 ods. 2 ZKR je zrejmé, že právo popierať prihlásené pohľadávky spája zákon s procesným postavením v konkurznom konaní vedenom na majetok úpadcu, a to buď s procesným postavením správcu konkurznej podstaty, alebo procesným postavením veriteľa prihláseného v konkurze vedenom na majetok úpadcu. Popretie pohľadávky v konkurze vedenom na majetok úpadcu je tak výkonom práva popierajúceho veriteľa, ktoré mu vyplýva z jeho postavenia ako veriteľa prihlásenej pohľadávky v konkurze vedenom na majetok úpadcu. Zánikom procesného postavenia veriteľa prihláseného v konkurze vedenom na majetok úpadcu takémuto veriteľovi zanikajú všetky práva spojené s jeho procesným postavením veriteľa prihlásenej pohľadávky, a to vrátane práva popierať pohľadávky, ako aj práva byť účastníkom v incidenčných konaniach, ktorých predmetom je určenie ním popretej pohľadávky. Okresný súd pritom uvedené skutočnosti v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom nevzal do úvahy a nevysporiadal sa s právne relevantnými námietkami. Okresný súd len v bode 13 rozhodnutia uviedol právnu argumentáciu podľa ktorej, pokiaľ by aj bola námietka žalovaného ohľadne nedostatku pasívnej legitímácie dôvodná, žalobca by musel byť nevyhnutne stranou úspešnou v spore z dôvodu, že neexistuje iný zákonný spôsob ako by sa pohľadávka žalobcu v konkurze stala z pohľadávky popretej pohľadávkou zistenou, keďže popretý veriteľ nemá inú možnosť uplatniť svoje práva po popretí jeho pohľadávky, než podať v zákonnej lehote incidenčnú žalobu. Danú argumentáciu žalovaný považoval za irelevantnú, zmätočnú a nesprávnu s poukazom na právnu úpravu v Českej republike, a to konkrétne ust. § 161 ods. 2 zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a spôsoboch jeho řešení (insolvenční zákon). V danom smere žalovaný poukázal na odpoveď správcu zo dňa 14. novembra 2023.

22. Žalovaný zároveň poukázal na to, že súd prvej inštancie sa absolútne nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, ktorú uviedol v popretí pohľadávok, kde pohľadávky č. 2 a č. 3 uplatnené prihláškou žalobcu do konkurzu na majetok úpadcu považoval za neoprávnené čo do výšky, poradia, právneho dôvodu a vymáhateľnosti v celom rozsahu z dôvodu, že tieto nie sú podľa žalovaného splatné, sú riadne splácané a po vypršaní povoleného odkladu splátok zo strany žalobcu sa bude naďalej pokračovať v ich splácaní podľa platnej úverovej zmluvy ako aj splátkového kalendára.

23. Žalovaný v ďalšom namietal nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia s poukazom na porušenie práva na spravodlivý proces podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. V danom smere žalovaný poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 23. júna 2024, sp. zn. III.ÚS 209/04 ako aj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31. januára 2019, sp. zn. 6Cdo/98/2017. Žalovaný pritom argumentoval, že odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje za nepostačujúce, nakoľko súd sa náležite nevysporiadal s jeho tvrdeniami ako aj s vykonaným dokazovaním a nepresvedčivo poskytol úvahu o tom ako dospel k záveru uvedenému v napadnutom rozsudku. Rozsudok nie je presvedčivo odôvodnený, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť a táto vada sa považuje za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie.

24. Žalovaný záverom poukázal na to, že súd z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne skutkové závery, nakoľko súd prvej inštancie základnú spornú skutočnosť medzi účastníkmi konania posúdil nesprávne.

25. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne v celom rozsahu a prizná žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pokiaľ na daný postup nebudú splnené zákonné podmienky, žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie.

26. Odvolanie bolo zaslané na vyjadrenie žalobcovi ako aj intervenientovi, ktorí sa odvolaniu v stanovenej lehote nevyjadrili.

27. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací preskúmal odvolanie žalovaného voči rozsudku okresného súdu, pričom pri rozhodovaní o odvolaní bol viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a

odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP). Na prejednanie odvolania odvolací súd pojednávanie nenariadil, nakoľko nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem (§ 385 ods. 1 CSP). Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 29.07.2025, keď miesto aj čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu ako aj webovej stránke súdu (§ 378 ods. 1 a § 219 ods. 1, 2 CSP).

28. Odvolací súd bol viazaný skutkovým stavom tak ako ho zistil okresný súd (§ 383 CSP).

29. Okresný súd Banská Bystrica vyhlásil uznesením zo dňa 20.10.2020, zverejneným v OV č. 206/2020 zo dňa 26.10.2020, konkurz na majetok úpadcu D. E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX A. A., ktoré konkurzné konanie je vedené pod sp. zn. 2K/50/2016.

30. Žalobca si prihláškami uplatnil v konkurze pohľadávky, ktoré správca zapísal do zoznamu pohľadávok pod číslami 2 (2T) a 3 (3T).

31. Správca konkurznej podstaty oznámil žalobcovi popretie pohľadávky žalovaným pod poradovým č. 2 (2T) ako aj popretie pohľadávky pod poradovým č. 3 (3T) listom doručeným dňa 13.01.2021.

32. Žalobca podal dňa 09.02.2021 žalobu o určenie popretej pohľadávky č. 2 (2T) a č. 3 (3T).

33. Žalovaný poprel obidve pohľadávky žalobcu čo do právneho dôvodu, výšky, poradia ako aj zabezpečenia. Pri obidvoch pohľadávkach a popretiach uviedol rovnaké dôvody: 1/ pohľadávky nie sú splatné, sú riadne splácané a po vypršaní povoleného odkladu splátok zo strany Tatrabanka a.s. bude ďalej pokračovať v splácaní podľa platnej úverovej zmluvy a splátkového kalendára, 2/ že žiadnemu z dlžníkov nebolo doručené oznámenie o tom, že by žalobca predčasne splatil úvery, 3/ prihlásené pohľadávky nie sú v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.06.2020, sp. zn. 6Cdo/237/2017, nakoľko nie sú vykonateľné v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

34. Z podania správcu zo dňa 14.11.2023 vyplýva, že pohľadávky prihlásené spoločnosťou žalovaného do konkurzu vedeného na majetok úpadcu boli predchádzajúcim správcom dňa 09.01.2023 ako aj veriteľom Cod SPV 3, s.r.o., so sídlom Za Humnami 3666/44, 949 01 Nitra, IČO: 52 021 611, dňa 07.01.2023 v celom rozsahu popreté čo do právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia. Uvedená skutočnosť bola predchádzajúcim správcom oznámená spoločnosti žalovaného podaním zo dňa 09.01.2023, ktoré si však žalovaný v odbernej lehote neprevzal. Spoločnosť žalovaného nepodala žalobu o určenie jej popretých pohľadávok, z uvedeného dôvodu žalovanému dňa 05.03.2023 v zmysle § 27 ods. 1 písm. c) ZKR zaniklo postavenie účastníka konania márnym uplynutím lehoty na podanie žaloby o určenie jemu popretých pohľadávok. Žalovaný zložil súčasne kauciu vo výške 350,- Eur na konkurzný účet úpadcu v súlade s § 32 ods. 7 ZKR dňa 08.01.2020.

35. Žalovaný v prejednávanej veci nezložil preddavok na trovy konania v zmysle ust. § 32 ods. 11 ZKR účinného ku dňu začatia konkurzného konania.

36. Podľa § 32 ods. 9 ZKR účinného ku dňu začatia konkurzného konania (znenie účinné do 14.11.2016), veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

37. Podľa § 32 ods. 11 ZKR účinného ku dňu začatia konkurzného konania, t.j. ku dňu 14.07.2016 (znenie účinné do 14.11.2016), súd uloží navrhovateľovi a odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, zložiť preddavok na trovy konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za päť úkonov právnej služby podľa osobitného predpisu 8b). Ak navrhovateľ preddavok nezloží, súd konanie zastaví. Ak popierajúci veriteľ preddavok nezloží, súd v konaní o určení popretej pohľadávky rozhodne, že popretie pohľadávky je neúčinné.

38. Podľa § 27 ods. 1 písm. c) ZKR účinného ku dňu začatia konkurzného konania (znenie účinné do 14.11.2016), postavenie účastníka veriteľovi zanikne v rozsahu ním prihlásenej pohľadávky alebo jej

dotknutej časti dňom márneho uplynutia lehoty na podanie žaloby o určenie pohľadávky alebo dňom zastavenia konania o určení popretej pohľadávky z dôvodu, že veriteľ popretej pohľadávky nezaplatil preddavok na trovy konania, v rozsahu popretia pohľadávky.

39. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu odvolania a odvolacích námietok a dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu je vecne správne, preto ho postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, len na spresnenie a zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, v rozsahu odvolacích dôvodov, uvádza nasledovné:

40. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú odvoláciu námietku odvolateľa, že rozhodnutie okresného súdu trpí vadami v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, z dôvodu, že okresný súd sa absolútne nezaoberal tvrdeniami žalovaného, že nie je účastníkom konkurzného konania vyhláseného na majetok úpadcu D. E. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXXX/XX, XXX XX A. A., vedeného Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 2K/50/2016. Žalovaný dôvodil, že žaloba žalobcu bola podaná bez relevantného právneho dôvodu a súd mal žalobu žalobcu zamietnuť v celom rozsahu, keďže žalovanému zaniklo postavenie účastníka konania v konkurze na majetok úpadcu. K danej námietke odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa touto námietkou žalovaného zaoberal, keď v bode 13 odôvodnenia rozhodnutia konštatoval, že žalovanému zaniklo postavenie účastníka konkurzného konania v konkurze vedenom na majetok úpadcu v zmysle ust. § 27 ods. 1 písm. c) ZKR z dôvodu nepodania žaloby o určenie jemu popretých pohľadávok, pričom okresný súd na danom mieste zdôraznil, že zloženie preddavku na trovy konania žalovaným (teda popierajúcim veriteľom) bolo v súlade s § 32 ods. 11 ZKR v znení účinnom ku dňu začatia konkurzného konania nevyhnutnou procesnou podmienkou konania o incidenčnej žalobe smerujúcej voči popierajúcemu veriteľovi. Práve následkom nesplnenia tejto povinnosti v zmysle uvedeného ustanovenia je to, že súd bez ďalšieho v incidenčnom konaní rozhodne, že popretie pohľadávky popierajúcim veriteľom je neúčinné. Rozhodne tak bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou popierajúceho prejavu, alebo dôvodnosťou argumentácie žalobcu v incidenčnej žalobe. Neskúma tak žiadne hmotnoprávne otázky. V ďalšom okresný súd konštatoval, že tak urobil z dôvodu, že neexistuje iný zákonný spôsob, ako by sa pohľadávka žalobcu v konkurze stala z pohľadávky popretej (iným veriteľom) pohľadávkou zistenou, keďže popierajúci veriteľ nevyužil svoje právo podať incidenčnú žalobu, v ktorom dôsledku mu zaniklo postavenie účastníka v konkurze.

41. Okresný súd sa venoval aj tomu, že v danom prípade nie je, v zmysle Slovenského právneho poriadku, ani správca oprávnený bez súhlasu popierajúceho veriteľa pohľadávku uznať, preto by pohľadávka žalobcu zostala v zozname pohľadávok ako popretá bez možnosti jej uspokojenia, ako aj bez možnosti popreteho veriteľa uplatniť svoje právo na určenie svojej popretej pohľadávky na súde v zmysle ust. § 32 ods. 9 ZKR. Okresný súd pritom zdôraznil, že popretý veriteľ nemá inú možnosť ako uplatniť svoje práva po popretí jeho pohľadávky v zákonnej lehote v zmysle ust. § 32 ods. 9 ZKR v znení rozhodnom pre posúdenie veci, podaním žaloby o určenie pohľadávky na súde, v opačnom prípade by riskoval zmeškanie zákonnej lehoty na uplatnenie svojho práva. Okresný súd aj v závere bodu 13 odôvodnenia rozhodnutia zdublikoval, že zákon v znení rozhodnom pre posúdenie veci v zmysle § 32 ods. 11 ZKR predpokladá rozhodnutie súdu o určení neúčinnosti popretia bez skúmania ďalších hmotnoprávných skutočností uplatneného nároku žalobcu, vrátane aktívnej, či pasívnej legitimácie strán sporu, či právneho dôvodu a výšky pohľadávky a jej vymáhateľnosti. Súd prvej inštancie s poukazom na uvedené uviedol, že podanie žaloby žalobcom je jedinou zákonnou možnosťou popreteho veriteľa ako uplatniť svoje právo na uspokojenie svojej pohľadávky v konkurze potom, čo bola jeho pohľadávka, či už správcom, alebo veriteľom, popretá. Nie je preto dôvodné tvrdenie žalovaného v odvolaní, že súd prvej inštancie sa nezaoberal tvrdeniami žalovaného ohľadne zániku jeho procesnej legitimácie v konkurznom konaní.

42. Nad rozsah uvedeného odvolací súd dodáva, že v zmysle ust. § 32 ods. 11 ZKR v znení účinnom pre posúdenie veci (stav k 14.11.2016) je tak navrhovateľ ako aj popierajúci veriteľ povinný zložiť preddavok na trovy konania v zmysle vyhlášky MŠSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, pričom zákonodarca jeho nezloženie sankcionoval v danom znení u navrhovateľa zastavením konania a v prípade popierajúceho veriteľa rozhodnutím súdu o tom, že jeho popretie pohľadávky je neúčinné. Vzhľadom k tomu, že v konaní nebolo sporné, že žalovaný nezložil preddavok na trovy konania, súd prvej inštancie sa správne prednostne zaoberal splnením tejto podmienky, teda zložením daného preddavku, a to ešte predtým ako pristúpil ku

skúmaniu hmotnoprávných podmienok konania a námietok vznesených žalobcom v incidenčnej žalobe, či preskúmaním dôvodov popretia pohľadávky popretým veriteľom. Nie je preto správne tvrdenie žalovaného, že okresný súd nepostupoval správne, keď sa nezaoberal tým, že jeho procesné postavenie účastníka konania zaniklo. Navyše, žalovaný opomenul fakt, že v priebehu konkurzu na majetok úpadcu ako veriteľ úpadcu poprel pohľadávku iného veriteľa (žalobcu), a preto jedinou možnou obranou popretého veriteľa bolo v znení rozhodnom pre posúdenie veci v súlade s ust. § 32 ods. 9 ZKR podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky. Pokiaľ by žalobca v zákonom stanovenej 30 dňovej lehote od oznámenia popretia pohľadávky správcom nepodal žalobu o určenie popretej pohľadávky, jeho pohľadávku by nebolo možné uspokojiť v konkurze. Žalobca tak nemal inú možnosť, ako v zákonnej lehote podať predmetnú žalobu, keďže žalovaný ako veriteľ úpadcu mu pohľadávku poprel. Odvolací súd pritom zdôrazňuje, že nebolo sporné, že správca konkurznej podstaty oznámil žalobcovi popretie pohľadávky žalovaným listom doručeným dňa 13.01.2021, preto žalobca reagoval v zákonnej lehote podaním žaloby o určenie pravosti pohľadávky v zmysle ust. § 32 ods. 9 ZKR na súd dňa 08.02.2021. Žalovanému zaniklo procesné postavenie účastníka v konkurznom konaní úpadcu až dňa 05.03.2023, teda až po viac ako 2 rokoch od podania žaloby o určenie pravosti pohľadávky žalobcom. Okresný súd tak konštatoval správne, že žalobca nemal inú možnosť po popretí jeho pohľadávky žalovaným a po oznámení popretia správcom, ako podať v zákonnej 30 dňovej lehote v súlade s ust. § 32 ods. 9 ZKR predmetnú žalobu, v opačnom prípade by riskoval zmeškanie zákonnej lehoty na uplatnenie jeho práva. V čase podania žaloby bol pritom žalovaný stále veriteľom úpadcu. Tvrdenie žalovaného o tom, že žaloba žalobcu nemala byť podaná, nie je preto správne. Žalobca správne a dôvodne podal žalobu, keďže v čase jej podania svedčalo žalovanému procesné postavenie účastníka konania v konkurze úpadcu.

43. Nakoniec, k vyhláseniu neúčinnosti popretia pohľadávky žalobcu došlo práve z dôvodu, že žalovaný nezložil preddavok na trovy konania, čo zakladá procesný nedostatok v súdnom konaní o popretie pravosti pohľadávky, ktorý nemohol žalobca ovplyvniť svojím konaním. Bol to práve žalovaný, ktorý daný preddavok nezložil a neumožnil tak prieskum žaloby žalobcu v súdnom konaní. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď vyhlásil dané popretie pohľadávky v súlade s ust. § 32 ods. 11 ZKR za právne neúčinné. Výsledkom takéhoto vyhlásenia neúčinnosti popretia je to, že pohľadávka žalobcu sa považuje za zistenú. Bez takéhoto postupu by nebolo možné pohľadávku žalobcu v konkurze uspokojiť, keďže by bola stále vedená v zozname pohľadávok správcu ako „popretá iným veriteľom“.

44. Pokiaľ žalovaný argumentoval právnou úpravou v Českej republike, a to ust. § 161 ods. 2 zákona č. 182/2006 Sb. Insolvenčního zákona, odvolací súd uvádza, že uvedená právna úprava nie je aplikovateľná na prejednávany prípad, keďže slovenský právny poriadok takúto úpravu nemá. Pokiaľ podľa českej právnej úpravy ak zanikne popierajúcemu veriteľovi účastníctvo v konkurznom konaní úpadcu, má správca možnosť stať sa na svoj návrh účastníkom incidenčného sporu namiesto popierajúceho veriteľa. Správca tak vstupuje do práv a oprávnení popierajúceho veriteľa a v prípade, že toto svoje oprávnenie nevyužije a nevstúpi do konania namiesto popierajúceho veriteľa, insolvenčný súd má možnosť konanie o incidenčnom spore voči popierajúcemu veriteľovi zastaviť. Takúto právnu úpravu však slovenský právny poriadok nepozná. Potom ani poukaz žalovaného na vyjadrenie správcu konkurznej podstaty zo dňa 14. novembra 2023 (predchádzajúci správca konkurznej podstaty Recovery Solutions, k.s.), ktorý v odpovedi na výzvu súdu poukázal na to, že žalovaný stratil procesné postavenie účastníka v konkurznom konaní, čím zanikla pasívna vecná legitímácia vystupovať v konaní na okresnom súde pod. sp. zn. 67Cbi/3/2021, nemá žiadne právne opodstatnenie, jedná sa len o všeobecné konštatovanie správcu konkurznej podstaty. Okresný súd správne postupoval, keď v súlade s ust. § 32 ods. 11 ZKR prednostne skúmal splnenie procesných podmienok pre rozhodovanie incidenčného súdu ohľadne žaloby o určenie pravosti pohľadávky. Okresný súd sa vysporiadal aj s argumentáciou žalovaného ohľadne dôvodnosti podanej žaloby, keď konštatoval, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne, keďže žalobca ako veriteľ, ktorému bola v konkurze úpadcu popretá pohľadávka nemohol postupovať inak ako v zákonnej lehote podať žalobu o určenie pravosti jeho pohľadávky, nakoľko v opačnom prípade by riskoval zmeškanie lehoty na uplatnenie svojho práva a nemožnosť uspokojiť svoju pohľadávku v konkurznom konaní úpadcu.

45. Pokiaľ žalovaný namietal, že sa súd prvej inštancie absolútne nevysporiadal s argumentáciou žalovaného, ktorú uviedol v popretí pohľadávok ako popierajúci veriteľ, odvolací súd konštatuje, že uvedené námietky žalovaného nemajú opodstatnenie, keďže okresný súd popretie pohľadávok žalovaným vyhlásil za právne neúčinné pre nezloženie preddavku na trovy konania. Z daného procesného dôvodu okresný súd ďalej neskúmal hmotnoprávne dôvody podania žaloby žalobcom

ani sa nezaoberal námietskami vznesenými žalovaným v jeho popieracom prejave. Uvedená právna argumentácia žalovaného je tak nedôvodná a nemá ani žiadne relevantné právne opodstatnenie. Popretie pohľadávky žalovaným pre nezloženie preddavku na trovy konania nemožno považovať sa účinné popretie, z ktorého dôvodu sa pohľadávka žalobcu považuje za zistenú v celom rozsahu jej popretia týmto veriteľom. Okresný súd sa preto správne nezaoberal dôvodmi pre ktoré by mala byť pohľadávka žalobcu z hľadiska hmotného práva oprávnená, keďže skúmať dôvody popretia je nutné len v prípade účinného popretia pohľadávky veriteľa.

46. K námietkam žalovaného ohľadne toho, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu (III.ÚS 209/04 zo dňa 23. júna 2004) ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. januára 2019, sp. zn. 6Cdo/98/2017, odvolací súd uvádza, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je dostatočne odôvodnené a spĺňa náležitosti, ktoré sú naň kladené v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol čoho sa žalobca domáhal v žalobe, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil ako aj to ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Okresný súd jasne a výstižne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, z ktorých formuloval skutkové závery, na ne aplikoval právnu normu a vyvodil správny právny záver, keď vyhlásil (podľa znenia v čase rozhodnom pre posúdenie veci) popretie pohľadávky veriteľom za neúčinné. Svoje rozhodnutie okresný súd riadne zdôvodnil, pričom sa zaoberal tak argumentáciou žalobcu ako aj žalovaného a dal odpovede na nimi nastolené otázky. Tá skutočnosť, že sa žalovaný s jeho rozhodnutím nestotožňuje, nepredstavuje zásah do jeho práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý proces nie je totiž právo strany sporu, aby sa súd plne stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, prebral a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, 3Cdo/111/2018).

47. A nakoniec, k námietke žalovaného ohľadne toho, že súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyvodil nesprávne skutkové závery a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, odvolací súd uvádza, že ani táto námietka žalovaného nie je dôvodná. Súd prvej inštancie jasne, stručne a výstižne uviedol z akých skutočností vychádzal, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správne skutkové závery, na ktoré aplikoval správnu právnu normu rozhodnú pre posúdenie veci a dospel ku správne právne záveru. Súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 32 ods. 11 ZKR v znení rozhodnom pre posúdenie veci správne konštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalovaný nezaplatil preddavok na trovy konania, čo je nevyhnutnou procesnou podmienkou konania o incidenčnej žalobe smerujúcej voči popierajúcemu veriteľovi a je nevyhnutným predpokladom na to, aby sa súd dôvodnosťou popierajúceho prejavu veriteľa v konkurze v rámci konania o žalobe popretého veriteľa zaoberal, sa pohľadávka žalobcu považuje za zistenú. Okresný súd správne ustálil, že nesplnenie daného procesného predpokladu predstavuje prekážku rozhodnutia súdu v merite veci a je potrebné, v súlade s citovanou úpravou (§ 32 ods. 11 ZKR v čase rozhodnom pre posúdenie veci) rozhodnúť o neúčinnosti popretia pohľadávky veriteľom. Takéto rozhodnutie má prednosť pred hmotnoprávnym preskúmaním nároku žalobcu ako aj preskúmaním popierajúceho prejavu žalovaného ako popierajúceho veriteľa. Na uvedenej situácii nemôže zmeniť nič ani fakt, že žalovaný v priebehu konkurzného konania na úpadcu stratil účastníctvo v konkurznom konaní, keďže sám nepodal žalobu o určenie pravosti pohľadávky, ktorá mu bola v konkurznom konaní úpadcu popretá správcom konkurznej podstaty a iným veriteľom. Je tomu tak preto, že je potrebné sa vysporiadať s prejavom žalovaného ako ďalšieho veriteľa úpadcu, ktorý poprel pohľadávku žalobcu v čase, keď mu svedčalo účastníctvo v konkurznom konaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný takýto úkon urobil v čase, keď mal postavenie veriteľa v konkurznom konaní, a preto mu svedčila legitímácia na popieranie pohľadávok iných veriteľov v rámci konkurzného konania úpadcu. Stratou jeho legitímácie v priebehu konkurzného konania nedošlo k zániku jeho popieracieho prejavu, ktorý bol zaznamenaný v zozname pohľadávok správcu a pohľadávka žalobcu ako ďalšieho veriteľa sa tak v konkurznom konaní považovala za spornú, čo mu bolo správcom konkurznej podstaty aj oznámené. Žalobca tak zvolil správny právny nástroj na uplatnenie svojich práv v konkurze úpadcu, keď v zákonom stanovenej lehote, po oznámení správcu, podal žalobu na súde voči popierajúcemu veriteľovi, ktorý v tom čase mal legitímáciu veriteľa úpadcu. Žaloba žalobcu tak bola podaná dôvodne, ako správne konštatoval okresný súd.

48. Samotná tá skutočnosť, že žalovaný v priebehu konkurzu stratil postavenie veriteľa (a teda účastníka v konkurze úpadcu) nemôže byť dôvodom k tomu, aby bola žaloba žalobcu vyhodnotená ako podaná

neoprávnene, keďže by tým došlo k zásahu do práv žalobcu a k nemožnosti uplatnenia jeho pohľadávky v konkurze na majetok úpadcu. Výkonom práva žalovaného (nezaplatením preddavku na trovy konania, nepodaním žaloby o určenie pravosti pohľadávky) by tak došlo k vážnemu zásahu do práv žalobcu. Uvedený výkon práva žalovaného by mal tak z pohľadu práv žalobcu povahu šikanózneho výkonu práva, keď žalovaný síce používa zákonné prostriedky, avšak tieto slúžia na dosiahnutie jeho výhod v rozpore s účelom zákona.

49. Odvolací súd záverom poznamenáva, že pokiaľ žalovaný v čase po podaní odvolania poukazoval na rozhodnutia Okresného súdu Žilina (rozhodnutie Okresného súdu Žilina zo dňa 18. júna 2024, sp. zn. 5Cbi/16/2021 a rozhodnutie Okresného súdu Žilina zo dňa 22. septembra 2023, sp. zn. 52Cbi/11/2021), v ktorých konaniach bola žaloba žalobcu zamietnutá, pričom žalovaný argumentoval, že sa jednalo o obdobné prípady, keď okresný súd zamietol uvedené žaloby z dôvodu nedostatku pasívnej legitimácie žalovaného, ktorý stratil procesné postavenie účastníka konkurzného konania. Tento stav mal pritom nastať v dôsledku neúčinnosti popretia pohľadávky zo strany žalovaného, keďže nesplnil povinnosť zaplatiť preddavok na trovy konania, pričom súd v rámci obsahu svojho rozhodnutia konštatoval, že nezaplatenie preddavku zo strany žalovaného spôsobilo neúčinnosť popretia pohľadávky a viedlo následne k strate jeho pasívnej legitimácie v incidenčnom spore. Žalovaný poukazoval na to, že tieto rozhodnutia podporujú ním prezentované právne závery, pričom zdôraznil, že takýto záver potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp. zn. 42CoKR/10/2024, ktorým potvrdil zamietnutie žaloby žalobcu a priznal žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný domáhal konzistentnosti súdnej praxe v obdobných veciach.

50. Odvolací súd v danom smere poukazuje na to, že preštudovaním pripojených rozhodnutí zistil, že v oboch prípadoch išlo o vec, keď popierajúci veriteľ potom čo poprel pohľadávku iného veriteľa v konkurze na majetok úpadcu, nezaplatil preddavok na trovy konania, z ktorého dôvodu správca konštatoval neúčinnosť jeho popretia pohľadávok, pričom správca oznámil žalobcovi, že popretie je neúčinné a v zmysle uvedeného aj postupoval, keď v zozname pohľadávok vyznačil pohľadávku ako zistenú. Z uvedeného dôvodu dospeli súdy v daných prípadoch k záveru, že nie je potrebné určovať pravosť pohľadávky súdnym rozhodnutím, keďže platí nevyrátiteľná právna domnienka, že pohľadávka sa považuje za zistenú (§ 32 ods. 16 ZKR). Z uvedeného dôvodu súdy v oboch prípadoch konštatovali, že žalobca podal žalobu nedôvodne, keďže jeho pohľadávka je zistená a takto je zapísaná aj v zozname pohľadávok správcu.

51. Pokiaľ sa žalovaný odvolával na rozhodnutie odvolacieho súdu 42CoKR/10/2024-770 zo dňa 4. marca 2025, ktorým mal odvolací súd potvrdiť rozhodnutie Okresného súdu Žilina č.k. 52Cbi/11/2021-706 zo dňa 22. septembra 2023, odvolací súd uvádza, že potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu sa týkalo len rozhodovania o trovách konania (predmetom prieskumu odvolacieho súdu bola len tretia výroková veta rozhodnutia súdu prvej inštancie). Odvolací súd v danom smere nepreskúmaval rozhodnutie okresného súdu v merite veci, avšak preskúmaval len rozhodnutie okresného súdu týkajúce sa trov konania. Odvolací súd sa tak v danej veci žiadnym spôsobom nevyjadroval k rozhodnutiu okresného súdu vo veci samej, ani k spôsobu formulácie jeho výroku, avšak preskúmaval rozhodnutie súdu prvej inštancie len v rozsahu podaného odvolania do trov konania. V danom prípade (ako to vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu) súd konštatoval, že žaloba bola podaná nedôvodne vzhľadom k tomu, že v čase podania žaloby o určenie popretej pohľadávky mal žalobca informáciu, že popretie žalovaného je neúčinné a správca v zozname pohľadávok vyznačil pohľadávku ako zistenú. Aj z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v danej veci (Okresný súd Žilina sp. zn. 52Cbi/11/2021 zo dňa 22. septembra 2023) vyplýva, že okresný súd vysvetlil prečo dospel k záveru, že nie je potrebné určovať pravosť pohľadávky aj súdnym rozhodnutím, pokiaľ si žalobca bol od začiatku vedomý, že pohľadávka je zistená a ako taká je aj označená v zozname pohľadávok.

52. Z obsahu rozhodnutia Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 5Cbi/16/2021 vyplýva, že ide o úplne obdobnú situáciu ako bola v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 52Cbi/11/2021, keď žalovaný ako popierajúci veriteľ preddavok na trovy konania v zmysle § 32 ods. 7 písm. b) ZKR nezložil, čo malo za následok neúčinnosť popretia a neperfektnosť jeho popieracieho prejavu, z ktorého dôvodu správca konkurznej podstaty vyznačil pohľadávku žalobcu v zozname pohľadávok za zistenú. Okresný súd tak konštatoval, že pokiaľ žalobca podal žalobu o určenie pravosti

pohľadávky, postupoval tak nedôvodne, keďže nebol dôvod preskúmať pohľadávku súdom z dôvodu jej zistenia v konkurznom konaní priamo správcom konkurznej podstaty.

53. Odvolací súd tak dodáva, že uvedené prípady, na ktoré poukázal žalovaný, boli posudzované jednak v zmysle právnej úpravy v rozdielnom znení rozhodnom pre posúdenie vecí, kedy zákonodarca neukladal súdu povinnosť v prípade nezloženia preddavku rozhodnúť o tom, že popretie pohľadávky je neúčinné ako je tomu v zmysle ust. § 32 ods. 11 ZKR v znení účinnom ku dňu 14.11.2016 a jednak za situácie, keď neúčinnosť tejto pohľadávky konštatoval správca konkurznej podstaty v konaniach vedených pred Okresným súdom Žilina sp. zn. 5Cbi/16/2021 ako aj v konaní sp. zn. 52Cbi/11/2021, ktorého dôsledkom bolo označenie pohľadávok žalobcu správcom v zozname pohľadávok ako zistených. Jednalo sa tak o skutkovo aj právne úplne odlišné situácie, keďže v prípade na ktoré poukazuje žalovaný podávali žalobcovia žalobu nedôvodne, keď ich pohľadávku považoval správca za zistenú a takto ju označil aj v zozname pohľadávok.

54. Odvolací súd preto záverom konštatuje, že prieskumom rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok odvolateľa nezistil taký procesný postup okresného súdu, ktorým by znemožnil strane uskutočňovať jej patriace procesné práva, rozhodnutie okresného súdu je preskúmateľné odvolacím súdom a riadne zdôvodnené. Odvolací súd nezistil prieskumom žiadnu vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

55. Aj keď žalovaný podával odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie aj do výroku III. o trovách konania, bližšie odvolacie námietky voči tomuto výroku neuviedol, a preto neumožnil odvolaciemu súdu prieskum v tejto časti. Odvolací súd z uvedeného dôvodu konštatuje, že vzhľadom na plnú úspešnosť žalobcu v súdnom konaní a poukaz na konštatovaný princíp úspešnosti strán sporu, rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

56. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd postupom podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 2 CSP tak, že priznal úspešnému žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. O vyčíslení trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej osobitným uznesením.

57. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).